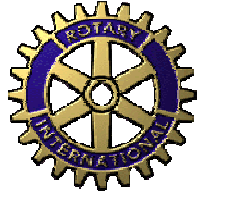

EDİRNE ROTARY KULÜBÜ 1977

2012 - 2013

Sakuji TANAKA (UR Bşk.)

Sait FEYZİOĞLU (2420.Böl.Guv.)

Akın TIRYAKIOĞLU (.Guv.Yrd.)

Tarih: 11.12.2012

Toplantı No: 1768

Bülten No: 1392

Kuruluş: Mart 1977

Charter : Mart 1980

DUYURULAR

Merhaba Sevgili Dostlar;

18 Aralık' ta yapmayı planladığımız Asanblemiz Guvernörümüzle yaptığımız görüşmeler sonucunda önümüzdeki bir tarihe ertelenmiştir. Kesin tarih henüz belli değil ancak, nisan ayı gibi gerçekleştireceğimizi sanıyorum.

Bundan dolayı 18 Aralık'ta ki yemeğimizde ertelenecek. Asamble gecemizde yapmayı planladığımız ödül törenimizde 25 Aralık'ta ki geleneksel yılbaşı yemeğimizde Rotary Evinde gerçekleşecektir.

10 Aralık pazartesi günü Dış ilişkiler komite başkanımız Tamer BORAL' ın organize ettiği Yunanistan Didimeticu Kulübünün toplantısına 7 üyemiz ile katıldık. Toplantıya Orestiada kulübü de katıldı.

Aynı zamanda Didimeticu Belediye Başkanı' da toplantıya katıldı. Çok güzel, keyifli bir geceydi. Tamer BORAL dostumuza bu organizasyon için çok teşekkür ediyorum.

Bir davette Bulgaristan Haskovo Kulübünden aldık. 22 Aralık' taki toplantılarına(Balo) eşli olarak katılmamızı bekliyorlar. Bu konuda Tamer BORAL dostumuzla irtibata geçebilirsiniz.

Kent konseyinin kulübümüzden bir delege talebi vardı. Bu görev içinde kulüp üyelerimizin önerileriyle Serhad CEYLAN dostumuz seçildi. Bizi kent konseyinde temsil edecek.

Önümüzdeki hafta görüşmek dileğiyle.

Halil ALTUÇ

MAZERETLİ ÜYELERİMİZ :

Demirkan ÇAĞLAYAN – Muzaffer MEMİŞ

ARAMIZDA GÖREMEDİKLERİMİZ:

Ali ES – Gürkan KÖMÜRÇÜ – İsmail GÜMÜŞDERE – İsmet AÇIKGÖZ

Kaya ZEYBEKOĞLU – Kenan KARAKUŞ

DEVAM DURUMU :

65.22

MUTLU GÜNLERİMİZ :

18 ARALIK Beyhan-İsmet AÇIKGÖZ Evlilik Yıldönümü

19 ARALIK Melda ARAN Doğum Günü

21.ARALIK Deniz ALTUĞ Doğum Günü

22.ARALIK Munise-Mehmet EREN Evlilik Yıldönümü

22 ARALIK Tolga YAYALAR Doğum Günü

23.ARALIK Bahar-Reşat AYAN Evlilik Yıldönümü

24.ARALIK Z.Özlem – Cengiz TUĞLU Evlilik Yıldönümü KUTLARIZ....

Önümüzdeki hafta toplantımız: **18.Aralık.2011 Salı ROTARY EVİN de**

Başkan : Halil ALTUÇ

Sekreter +Gel.D.B.: Bülent EGELİ

Sayman : Reşat AYAN

Üye : İsmail GÜMÜŞDERE

Geç.D.B. : Muzaffer MEMİŞ

Bülten irtibat : Faruk ETKER

Tel: (284) 225 25 10 - 213 25 13 edirnerotary@gmail.com - www.edirnerotary.com

Alttaki sarayın arkasında duran değirmenin adalet ile çok büyük bir ilgisi var.
Öyküsü fotoğrafın altındadır, anlamak isteyenlere.

Adalet deyince akla ilk gelen, herkesin hemen hemen bildiği bir deyim vardır : “Berlin’de hâkimler var!..

Deyim nerden geliyor, hikayesine bakalım:

Prusya Kralı büyük Frederik, Postdam ormanlarında gezinirken bir yel değirmenin bulunduğu tepenin yanında durur ve değirmeni satın alarak yerine bir saray yaptırmak ister. Fakat değirmenciye bu satışa bir türlü razı edemez.

Kral değirmenciye ikna etmek için önce değirmene değerinin kat kat üstünde bir meblağ ödemeyi teklif etse de değirmenci Sans-Souci, “Olmaz ! satılık değil bu değirmen.” der.

Kral bu cevaba kızar ve “ Sen benim Prusya Kralı olduğumu bilmiyor musun yoksa?” diye sorunca, “ Biliyorum, biliyorum” der Sans- Souci,

“Sen de benim bu değirmenin tapusu ile sahibi olduğumu bil.” diye cevabı yapıştırır. Kral iyice köpürür ve “ Zorla alırım o halde.Bakalım o zaman ne yapacaksın?” der. Değirmenci bu söz üzerine hiç telaşa düşmeden: “Berlin’de hakimler var.” cevabını verir.

Kral bu cevap üzerine ıslah ettiği mahkemelerin adaletine kendi aleyhinde de güvenildiğini anlar ve bu yel değirmeninin

Prusya Krallığı devam ettikçe korunmasını ister ve onun daha altında olan tepeye sarayını diker ve adını da Sans-Souci Sarayı koyar.

BAYRAM TEBRİĞİ (AZİZ NESİN)

1965 senesiydi. İşe gireli henüz iki hafta olmuştu. Bir genel müdürlükte, özel kalem müdürünün yardımcısıydım. Bayrama on gün kala, müdürüm hastalandı ve rapor aldı. Ertesi gün, genel müdür, beni odasına çağırdı.
Buyrun efendim.

...

Tebrik kartları hazır mı evladım?

Hangi tebrik kartları efendim?

Eyvahlar olsun, Şükrü sana söylemedi mi? Bayram geldi, tebrik kartı göndermeli. Şimdiye çoktan postaya vermiş olmamız gerekirdi.

Hiç haberim olmadı efendim

Hemen, hemen hemen ! Yarına istiyorum üç bin adet kartı sabaha kadar yaz ve postaya ver.

Emredersiniz efendim! dedim ve odadan çıktım. Ancak üç bin adet bayram tebrik kartını tek tek nasıl yazacağım

Genel müdür, kartların çini mürekkeple ve güzel bir yazıyla yazılmasını isterdi. Üç bin adet kartın iki bin tanesi makamca kendinden aşağıda olanlara şu şekilde yazacaktım:

Bayramını kutlar, gözlerinden öperim.

Kalan bin tanesi de, daha üst makamdakilere:

Sizin ve eşinizin bayramını saygıyla kutlarken, sıhhatli ve başarılı günler niyaz ederim. şeklinde yazılacaktı

Hiç vakit geçirmeden masamın başına geçip kolları sıvadım. Önümde davetiyelerden oluşan irili ufaklı pek çok dağ duruyordu. Ben mesaim bitiyor, az sonra çıkar evime giderim derken, sabaha kadar burada kalıp üçbin kartı yazmak zorunda kaldım. Sızlanmanın faydası yok, işe başlayım:

Bayramını kutlar, gözlerinden öperim.

Bayramını kutlar, gözlerinden öperim.

5,10,20,50,100, 750,875. Yazıyorum yazıyorum bitmiyor! Vakit gece yarısını geçti gitti bana öyle bir sıkıntı bastı ki, tarif edemem.

Yazıyorum, yazıyorum, yazıyorum.. bitmiyor.

En nihayetinde alt makam kartları bitti. Ama ben de bittim. Şafak sökmek üzereydi. İş biten kartları masamın üzerinden alıp başka bir yere koydum.

Ama önümde hâlâ bin adetlik bir kart yığını durmaktaydı. Sizin ve eşinizin bayramını saygıyla kutlarken, sıhhatli ve başarılı günler niyaz ederime başladım..

Durmadan yazıyordum. Göz kapaklarım öyle ağırlaşmıştı ki, gözlerimi açık tutmam her bir karttan sonra daha da zor bir hale gelmişti. Resmen işkence çekiyordum.

125,279,400, 689. yazdım yazdım yazdım. Bir vakit sonra, artık ben kaleme değil o bana hakim olmaya başladı. Ama hâlâ yazıyordum:

Sizin ve eşinizin bayramını saygıyla kutlarken, sıhhatli ve başarılı günler niyaz ederim.

Sizin ve eşinizin bayramını saygıyla kutlarken, sıhhatli ve başarılı günler niyaz ederim.

Niyaz ederim başarılı günler sizinle eşinizin bayramını kutlarken...

Kutlarken eşinizin bayramını saygıyla sıhhatli günler diler Niyazi ile beraber ederim...

Niyazi ile birlikte sizin ve eşinizin bayramını kutlarken ayrıca sıhhatle ederim...

Önce bayramınızı eder, sonra eşinizle Niyazi'ye başarılı günler dilerim...

Sizin de eşinizin de Niyazi'nin de bayramını saygıyla eder, sıhhat dilerim..

Sıhhatli eşinizin bayramını saygıyla kutlarken, Niyazi'ye başarılar diler aynı zamanda ederim...

Bayramınıza etmeden önce eşinizi saygıyla kutlar Niyazi'nin gözlerinden öperim...

Sizin de, eşinizin de, Niyazi'nin de, bayramını da, tatilini de, gelmişini de, geçmişini de.. saygıyla ederim...

Sabah tam mesai saatinde, gözlerim kan çanağı bir halde kartları yetiştirdim.. Genel müdür bir-ikisine şöyle bir baktı:

Aferin dedi. Bitirmen iyi olmuş. Hemen postalayın!

Hemen postaladık.

Üç gün sonra da önce bizim genel müdürü, ardından bendenizi postaladılar

İstanbul'un kuytu köşeleri

Ben Sıraselviler'in selvilerini görmedim ama, Şişli Sıracevizler'in cevizağaçlarını, bilirim. Şişli-Zincirlikuyu arasının, dut bahçeleriyle dolu olduğunu, bilirim. Şimdi Taksim'de İnönü Gezisi olan yerde, görkemli bir kışla binası olduğunu , bu kışla avlusunda İstanbul'daki futbol milli maçlarının yapıldığı tek stadyumumuz olduğunu bilirim .

Nüfusu bir milyona varmayan İstanbul'da yaşamının rahatlığını, şehrin her yanına birkaç kuruşa tramvayla gidilebildiğini, bilirim. İstanbul nüfusunun tarihte ilk kez 1950 yılında bir milyonu aştığını, bilirim. Daha önce Bizans ve Osmanlı imparatorluklarının başkenti olarak bile bir milyonu aşmadığını, bilirim. Şimdi artık Gebze'den Büyükçekmece'ye kadar bütünleşen İstanbul nüfusunun onbeş milyonu aştığını, bilirim.

İstanbul nüfusunun eskiden imparatorluk sentezi olduğunu, şimdi ise artık kasaba çeşitlemesine dönüştüğünü, bilirim.

Her caddenin, her semtin aşçı dükkanlarıyla dolu olduğunu , her aşçıda elbasan tavadan çiçek bamyaya kadar zengin tencere yemeği çeşitleri olduğunu, bilirim. Sebze yemeklerinin yıllarca fiyatı değişmeden 7,5 kuruş, et yemeklerinin 12,5 kuruş olduğunu bilirim.

Topkapı surları dışında hemen bağların başladığını, beş kuruş verip bağın kapısından girenin patlayıncaya kadar üzüm yemeye izinli olduğunu, bilirim.

Yedikule marulunun, Kanlıca yoğurdunun, Beykoz paçasının lezzetini unutmam. At kuyruğu kılından olta yapmayı, bilirim. Samatya'dan kürekle Ahırkapı'ya girip çaparı salladığımızı, istavrit çıkarsa uskumru olmayacağı için, hemen olta toplayıp geri döndüğümüzü bilirim. Palamut yiyenlerin ağzının tadını bilmezlikle aşağılandığı zamanları bilirim.

Lezzetli ve ucuz balık bolluğu yüzünden, tutumlu insanlar çarşısı Samatya'da levrek ve kalkanların bütün olarak, nefis kılıç balıklarının ise dilimlenerek satıldığını, bilirim. Bu nedenlerle, İstanbul'un Samatya ve benzeri semtlerinde kebab denen yiyeceğin tanınmadığını bilirim.

İnsanların sanki mahşerdeymiş gibi çoğalmasıyla birlikte lezzetli balıkların iyice azalması sonucu olarak, İstanbul'da kebab istilası yaşandığını, bu nedenle İstanbul tarihini:
1- Kebaptan önce, 2- Kebaptan sonra olarak ikiye ayırdığımı, unutmam.

Nüfus artışı yüzünden bir şehrin yoğunluğu azdırılmışsa, tarihe ve insanlara karşı bu davranışı sıfatlandırmak için ihanetin ötesinde bir sıfat aranması gerektiğini, bilirim.

Hay bilemez olsaydım!

Aydın BOYSAN

İnci Pastanesi de boşaltıldı

Taksim'deki yenilenme projesi, tarihi İnci Pastanesi'nin de sonunu getirdi. Komşusu **Emek Sineması** gibi İnci Pastanesi de Beyoğlu Belediyesi zabıta ekipleri tarafından boşaltıldı.

Bundan tam 68 yıl önce Her şey, içi kremayla doldurulmuş hamur toplarının çikolata ile buluşması ile başladı., 1944'te bir atölyede pişirdiği efsane profiterollerini Beyoğlu pastanelerine dağıtan Arnavut kökenli Luka Zigoris, İstiklal Caddesi No:124'deki dükkânı kiralayarak İnci Pastanesi'ni açar. O gün bugündür pastane masalarında sayısız hikâye yaşanır. Kimbilir ne aşklar doğar, bugün özlem ve hayranlıkla andığımız kimler oturur... O ufak dükkân'ın lezzet serüveni dilden dile damaktan damağa günümüze kadar ulaştı. Adı profiterolle özdeşleşen İnci Pastanesi, İstanbul sosyal yaşamına da damgasını vurdu, ünü Türkiye'yi aştı, uğranması zaruri mekanlar arasına girdi.

68 yıllık bu serüvenin ne yazık ki sonuna gelindi. Sonu diyoruz çünkü, pastanenin içinde yer aldığı Serkildoryan binası kentsel dönüşüm kapsamında yenilenmek için yıkılıyor. Tarihi bina ile birlikte tarihi pastane de yıkım kararına direnemedi.

2012 yılında İnci Pastanesi direnişe rağmen tahliye edilir. Özlemlerle anacağımız tarihî mekânlarımıza böylece bir yenisi eklenmiş olur. Biz Avrupa seyahatlerinde Hemingway'in müdavimi olduğu kafeyi, Kafka'nın evini ziyaret edebiliriz, burnumuzun dibinde sayısız hikâyenin şahidi masalar varlığı üç gün sonra unutulmak. İnci Pastanesi, kendisi gibi tarihi olan ve yanı başında yıllara direnen emek sineması ile aynı kaderi paylaşıyor.

sabah böyleydi..

Akşam böyle...

[İnci Pastanesi](#)'nin yeni adresi İstiklal Caddesi üzerindeki Mis Sokak olacak.